

# Cartea lui Daniel – Numărul patruzeci

*Pavel*

Jeff Pippenger

2024-01-04

Daniel, isahluko sokuqala, xa sibekwe phezu kukaDaniel isahluko sesine, simela imbali yeengelosi yokuqala neyesibini, ukusukela ngowe-1798 ukuya kowe-1844. Kule mbali incwadi kaDaniel yatyhilwa, yaye inxalenye eyatyhilwayo yayizizahluko zesixhenxe, sesibhozo nesesithoba. “Umgca phezu komgca,” izahluko sokuqala, sesine, zize ke ezisixhenxe ukuya kwesesithoba, zibonakalisa imbali yentshukumo yamaMillerite yengelosi yokuqala.

În acea istorie (1798–1844), adevărurile fundamentale ale adventismului au fost stabilite, iar acele adevăruri au fost în cele din urmă reprezentate pe diagrama pionierilor din 1843. Chipul lui Nebucadnețar din Daniel capitolul doi se află pe diagramă. Viziunile din Daniel șapte și opt se află pe diagramă. „Jertfa necurmată” din capitolul opt este reprezentată, la fel ca și „cele șapte vremi” din Leviticul douăzeci și șase. Cele trei Vaiuri ale islamului, așa cum sunt prezentate în Apocalipsa capitolul nouă, se află acolo. Dumnezeu a avertizat în repetate rânduri că acele adevăruri fundamentale aveau să fie atacate.

„Cei care stau ca străjeri ai lui Dumnezeu pe zidurile Sionului să fie oameni care pot vedea primejdiile înaintea poporului, — oameni care pot deosebi între adevăr și rătăcire, dreptate și nedreptate.”

„Avertismentul a fost dat: Nu trebuie îngăduit să pătrundă nimic care să tulbure temelia credinței pe care am zidit încă de când a venit solia din 1842, 1843 și 1844. Eu am fost în această solie și, din acel timp, am stat înaintea lumii, credincioasă luminii pe care ne-a dat-o Dumnezeu. Nu ne propunem să ne luăm picioarele de pe platforma pe care au fost așezate, pe măsură ce, zi de zi, L-am căutat pe Domnul cu rugăciune stăruitoare, căutând lumină. Credeți că aș putea să părăsesc lumina pe care mi-a dat-o Dumnezeu? Ea trebuie să fie ca Stânca Veacurilor. M-a călăuzit neîncetat de când mi-a fost dată.” Review and Herald, 14 aprilie 1903.

Lucrarea omului cu peria de murdărie, care urmează să fie împlinită cu participarea poporului lui Dumnezeu din zilele de pe urmă, este de asemenea reprezentată de Isaia atunci când el identifică poporul din zilele de pe urmă și lucrarea pe care este chemat să o facă, căci temelile erau sortite să fie îngropate sub rătăcire înainte ca zilele de pe urmă să fi sosit.

Și cei ce se vor naște din tine vor zidi iarăși vechile dărâmături; vei ridica din nou temelile multor generații; și vei fi numit: Dregătorul spărturii, Cel ce drege drumurile și face țara cu puțință de locuit. Isaia 58:12.

„Locurile vechi pustiite” se referă la adevărurile doctrinare asociate cu cele două puteri pustiitoare ale păgânismului și papalității. Succesiunea celor două puteri pustiitoare, păgânismul fiind urmat de papalitate, este ceea ce William Miller a folosit drept cadru pentru fiecare profeție pe care a prezentat-o.

Și ei vor zidi iarăși vechile dărâmături, vor ridica din nou pustiirile de odinioară și vor reface cetățile pustiite, pustiirile multor generații. Isaia 61:4.

Structura profeției care este reprezentată ca fiind cadrul este istoria și relația acelor două puteri. A restaura „căile spre a fi locuite” înseamnă restaurarea cadrului lui Miller, care a fost reprezentată în visul său prin lucrarea omului cu peria de praf. Isaia a folosit ilustrația istoriei lui Ezra și a celor care s-au întors din Babilon și au reparat Ierusalimul, pentru a identifica restaurarea vechilor dărâmături.

De la zilele părinților noștri până în ziua de astăzi am fost într-o mare nelegiuire; și pentru fărădelegile noastre, noi, împărații noștri și preoții noștri, am fost dați în mâna împăraților țării, sabiei, robiei, jafului și rușinii feței, cum se vede astăzi. Și acum, pentru puțină vreme, ni s-a arătat har din partea Domnului Dumnezeului nostru, ca să ne lase o rămășiță care să scape și să ne dea un țăruiș în locul Lui cel sfânt, pentru ca Dumnezeul nostru să ne lumineze ochii și să ne dea puțină înviore în robia noastră. Căci am fost robi; totuși Dumnezeul nostru nu ne-a părăsit în robia noastră, ci a întins peste noi îndurare înaintea împăraților Persiei, ca să ne dea o înviore, să ridice casa Dumnezeului nostru, să-i repare dărâmăturile și să ne dea un zid în Iuda și în Ierusalim. Ezra 9:7-9.

הכאלמה תא מישועה מהו, תבשל תוביתנה יבישמ מהש, "תיראש"ה תא מיגציימ מילשורי תא ונקית רשא הלאו ארזע וניתנעבו; הנה מויה דע ה'לדג המשאב ונקנא וניתבא ימ"מ" יכ ורמאב ארזע סחיימ הילאש, ו"כ ארקיו תליפת תרגסמב אוה סחיימ אוה וילאש "מו"ה". מינפ תשבלו, תזבלו, יבשל, בקחל, תוצרהה יקלמ ד'ב, וניתנהכו וניתקלמ, וניתבא וניתג תבשל תוביתנה תא הבישמ סימיה תירחא לש "תיראש"ה ובש "מו"ה

Rămășița lui Ezra este alcătuită din cei doi martori care sunt înviați la sfârșitul celor trei zile și jumătate și care împlinesc rugăciunea din Leviticul douăzeci și șase, așa cum este ilustrată de Daniel în capitolul nouă. Când Ezra și conlucrătorii săi s-au întors din exil și au rezidit Ierusalimul, ei au prefigurat lucrarea de restaurare a giuvaerurilor lui Miller, care este lucrarea de restaurare a adevărilor fundamentale ale lui Miller. Din acest motiv, înțelegerea cadrului lucrării lui Miller este esențială.

„Apostolii au zidit pe o temelie sigură, și anume pe Stânca veacurilor. La această temelie au adus pietrele pe care le-au scos din lume. Constructorii nu au lucrat fără piedici. Lucrarea lor a fost făcută nespun de grea prin împotrivirea vrăjmașilor lui Hristos. Ei au trebuit să lupte împotriva bigotismului, prejudecății și urii celor care zideau pe o temelie falsă. Mulți dintre cei care lucrau ca ziditori ai bisericii puteau fi asemănați cu ziditorii zidului din zilele lui Neemia, despre care este scris: «Cei ce zideau zidul, cei ce duceau poveri și cei ce le încăreau, cu o mână lucrau la lucru, iar cu cealaltă țineau o armă.» Neemia 4:17.” Faptele apostolilor, 596.

În ambele pasaje din Isaia, lucrarea este aceea de a ridica temeliiile și dărâmăturile multor generații. Isaia identifică o lucrare spirituală, ilustrată prin lucrarea literală. Temeliile trebuiau păzite, dar, în schimb, ele au fost în cele din urmă acoperite cu totul de o temelie falsă din pietre prețioase contrafăcute. Cei pe care Isaia îi identifică restaurează adevărilor fundamentale ale milleriților, nu cărămizi și pietre literale. Simbolul acelor adevăruri este cadrul lui Miller al celor două puteri pustiitoare care au călcat în picioare sanctuarul și oștirea timp de „șapte vremi”.

Acea lucrare de restaurare este reprezentată ca ridicarea „temeliilor” și a „dărâmurilor multor generații” și reprezintă lucrarea profetică de restaurare a adevărilor fundamentale prin metodologia care aduce linie profetică peste linie profetică, de ici puțin și de colo puțin. Lucrarea de restabilire a temeliilor și a dărâmurilor este lucrarea de prezentare și apărare a adevărilor originare reprezentate pe hărțile pionierilor din 1843 și 1850, care sunt cele două table din capitolul doi al lui Habacuc. Iar lucrarea este împlinită prin metodologia ploii târzii, „linie peste linie”. Este lucrarea întoarcerii la cărările vechi ale lui Ieremia în controversa cu aceia care doresc să susțină o temelie contrafăcută, așa cum este reprezentată de pietrele false din visul lui Miller.

„Dușmanul caută să abată mintea fraților și surorilor noastre de la lucrarea de pregătire a unui popor care să stea în picioare în aceste zile de pe urmă. Sofismele lui sunt menite să îndepărteze mințile de la primejdiile și îndatoririle ceasului de față. Ei socotesc drept nimic lumina pe care Hristos a venit din cer să i-o dea lui Ioan pentru poporul Său. Ei învață că scenele aflate chiar înaintea noastră nu sunt de o importanță suficientă pentru a primi o atenție deosebită. Ei fac fără putere adevărul de origine cerească și răpesc poporului lui Dumnezeu experiența lui din trecut, dându-i în schimb o știință falsă.

„Așa zice Domnul: Stați în drumuri și priviți, și întrebați de cărările cele vechi, care este calea cea bună, și umblați pe ea.” Ieremia 6:16.

„Nimeni să nu caute să smulgă temeliile credinței noastre — temeliile care au fost puse la începutul lucrării noastre prin studiul cu rugăciune al Cuvântului și prin revelație. Pe aceste temelii am clădit în ultimii cincizeci de ani. Oamenii pot presupune că au găsit o cale nouă și că pot pune o temelie mai puternică decât aceea care a fost pusă. Dar aceasta este o mare amăgire. Nimeni nu poate pune o altă temelie decât cea care a fost pusă.”

„În trecut, mulți s-au apucat să clădească o credință nouă, să statornicească principii noi. Dar cât timp a dăinuit zidirea lor? Curând s-a prăbușit, căci nu era întemeiată pe Stâncă.

„Oare primii ucenici nu au trebuit să înfrunte spusele oamenilor? Nu a trebuit ei să asculte teorii false și apoi, după ce au făcut totul, să rămână neclintiți, spunând: «Căci nimeni nu poate pune o altă temelie decât cea care a fost pusă»? 1 Corinteni 3:11.

„Așadar, trebuie să păstrăm începutul încrederii noastre neclintit până la sfârșit. Cuvinte de putere au fost trimise de Dumnezeu și de Hristos către acest popor, scoțându-l din lume, punct cu punct, în lumina limpede a adevărului prezent. Cu buze atinse de foc sfânt, slujitorii lui Dumnezeu au proclamat solia. Rostirea divină și-a pus pecetea asupra autenticității adevărului proclamat.” Testimonies, volumul 8, 296, 297.

Lucrarea de „pregătire a unui popor pentru a sta în picioare în zilele de pe urmă” este lucrarea asociată cu cele două profeții ale lui Ezechiel din capitolul treizeci și șapte. Un mesaj este vestit prin glasul lui Isaia în pustie, iar primul mesaj al lui Ezechiel îi adună laolaltă pe aceia care au fost morți pe ulița cetății Sodomei și Egiptului timp de trei zile și jumătate. Ei recunosc atunci că s-au aflat în timpul de zăbovire din Matei, din parabola celor zece fecioare. Apoi aud chemarea dată lui Ieremia de a despărți ce este scump de ce este de nimic, dacă doresc să se întoarcă. Ei recunosc, de asemenea, rugăciunea lui Daniel din capitolul nouă ca adevăr prezent. Prin urmare, dacă și atunci

când aleg să se întoarcă, primind și împlinind condițiile Evangheliei, ei primesc al doilea mesaj al lui Ezechiel și stau în picioare, o oaste mare.

„Lucrarea de pregătire a unui popor pentru a sta în picioare în zilele de pe urmă” este împlinită prin metodologia ploii târzii, „rând peste rând”. Acea lucrare implică o lucrare de restaurare a adevărilor millerite care sunt reprezentate pe hărțile pioniere din 1843 și 1850. Aceste două hărți sunt cele două table ale lui Habacuc și ele trebuie așezate una peste alta (rând peste rând), iar făcând astfel, cele două hărți reprezintă adevărurile fundamentale care urmează să fie restaurate în zilele din urmă de omul cu peria de praf.

Când sunt puse împreună, rând peste rând, ele identifică greșeala din diagrama din 1843, care a fost apoi corectată pe diagrama din 1850. Când sunt privite ca un singur tabel (rând peste rând), ele reprezintă atunci atât experiența poporului lui Dumnezeu, cât și istoria ascunsă a celor șapte tunete, căci împreună ilustrează prima dezamăgire, timpul de așteptare, Strigătul de la Miezul Noptii și 22 octombrie 1844, precum și marea dezamăgire.

Este prima dezamăgire, Strigătul de la miezul nopții și marea dezamăgire care constituie istoria ascunsă a celor șapte tunete. Aceasta este structura adevărului, căci adevărul se întemeiază pe faptul că prima și ultima literă a cuvântului ebraic „adevăr” sunt aceleași, după cum la fel sunt prima și ultima dezamăgire din acea istorie. Litera din mijloc, a treisprezecea, este un simbol al răzvrătirii, așa cum este reprezentată de cei care resping mesajul Strigătului de la miezul nopții. Cele două hărți, atunci când sunt aduse împreună, oferă doi martori ai adevărilor profetice ale milleriților, care urmează să fie restaurate de omul cu peria de praf, dar ele identifică, de asemenea, și experiența care prefigurează experiența celor o sută patruzeci și patru de mii.

Cei chemați să fie steagul (cei o sută patruzeci și patru de mii) s-au confruntat cu prima lor dezamăgire la 18 iulie 2020, iar apoi, în iulie 2023, le-a fost prezentat un mesaj din partea unui glas care strigă în pustie. Glasul îi chema să se întoarcă.

Tocmai în acest punct din istoria ascunsă a celor șapte tunete se va manifesta răzvrătirea, căci următorul waymark este atunci când omul cu peria de praf adună nestematele și le aruncă în sicriș. Atunci ele strălucesc de zece ori mai puternic. În acel moment Miller a fost trezit. Când fecioarele (Miller) se trezesc, este prea târziu. Restaurarea pustiirilor multor generații este o lucrare la care cei doi martori trebuie să ia parte. Această lucrare se desfășoară acum.

Imiterere y'ubuhanuzi bwa William Miller, nk'uko bigaragazwa n'iyerekwa ry'Uruzi rw'Ulai no mu gitabo cya Daniyeli igice cya karindwi, icya munani, n'icya cyenda, yari imbaraga ebyiri zisenya, ari zo ubupagani n'ubupapa; kandi imiterere y'ubuhanuzi bwa Future for America ni ubupagani (ikiyoka), bugakurikirwa n'ubupapa (inyamaswa) n'Ubuporotesitanti bw'ubuhakanyi (umuhanuzi w'ibinyoma). Urufunguzo rushyiraho izo miterere zombi ni ibyanditswe by'intumwa Pawulo. Intumwa Pawulo ni yo yari ijwi ry'ubuhanuzi ryahuje Isirayeli ya kera na Isirayeli yo mu mwuka. Mbere yo guhinduka kwe, Pawulo yitwaga Sawuli, risobanurwa ngo “uwatoranyijwe” cyangwa “uwashyizwe imbere.”

Pavel a fost ales (selectat) să fie apostolul Neamurilor și a fost ales, între altele, pentru înțelegerea sa a Vechiului Testament. Scriind cea mai mare parte a Noului Testament, nu există niciun alt autor al Noului Testament care să fi posedat înțelegerea Vechiului Testament așa cum o avea Pavel. El a fost ales să conducă în prezentarea Evangheliei către Neamuri, dar a fost ales și să stabilească relația dintre istoriile profetice ale Vechiului Testament și istoria profetică ce a urmat perioadei crucii. Fără mărturia lui Pavel, înțelegerea profetică a milleritiștilor și aceea a Future for America ar fi inexistentă. Chiar în istoria în care Israelul literal a fost divorțat ca popor ales al lui Dumnezeu, Pavel a fost ales să identifice acel Israel din vechime, deși atunci divorțat de Dumnezeu, ca fiind simbolul istoriei profetice a Israelului spiritual. Regulile profetice necesare pentru mișcările primului și celui de-al treilea înger se întemeiază în principal pe scrierile apostolului Pavel.

Mo lebaka leo, re tla sekaseka mengwe ya metheo ya boporofeta e hlaloswang ke Paulo, e ileng ya ama molaetsa wa ba-Millerite, o neng o beilwe ka hare ho sebopeho sa mebuso e mmedi e senyang; mme ka ho etsa jwalo re tla boela re sekaseke kamoo metheo eo e amang kateng sebopeho sa mebuso e meraro e senyang.

Además, hermanos, no quiero que ignoréis que todos nuestros padres estuvieron bajo la nube, y todos pasaron por el mar; y todos fueron bautizados en Moisés, en la nube y en el mar; y todos comieron el mismo alimento espiritual; y todos bebieron la misma bebida espiritual, porque bebían de la Roca espiritual que los seguía; y la Roca era Cristo. Pero de muchos de ellos no se agradó Dios; por lo cual quedaron postrados en el desierto. Ahora bien, estas cosas sucedieron como ejemplos para nosotros, a fin de que no codiciemos cosas malas, como ellos codiciaron. Ni seáis idólatras, como lo fueron algunos de ellos; según está escrito: Se sentó el pueblo a comer y a beber, y se levantó a jugar. Ni forniquemos, como algunos de ellos fornicaron, y cayeron en un día veintitrés mil. Ni tentemos a Cristo, como también algunos de ellos le tentaron, y perecieron por las serpientes. Ni murmuréis, como también algunos de ellos murmuraron, y perecieron por el destructor. Y todas estas cosas les acontecieron como ejemplo, y están escritas para amonestarnos a nosotros, a quienes han alcanzado los fines de los siglos. 1 Corintios 10:1–10.

În zece versete scurte, Pavel arată că ritualul botezului a fost prefigurat la trecerea Mării Roșii, că Stânca care a urmat vechiului Israel era o „Stâncă duhovnicească” și că aceasta era Hristosul. El arată că vechiul Israel a fost pilda pentru cei care trăiesc în zilele de pe urmă. Acest pasaj este un avertisment, iar pasajul constituie un punct de controversă între cei care susțin adevărul și cei care se împotrivesc adevărului. Teologii adventiști învață că Pavel arăta doar că istoriile vechiului Israel ilustrau lecții morale care trebuiau să fie înțelese de cei care trăiesc în zilele de pe urmă, însă ei insistă că Pavel nu arăta că istoriile lui Israel literal urmau în realitate să fie repetate de Israelul spiritual. Sora White folosește adesea acest pasaj pentru a confirma exact ceea ce a vrut să spună Pavel.

„Fiecare dintre profeții din vechime a vorbit mai puțin pentru timpul său decât pentru al nostru, astfel încât profeția lor este în vigoare pentru noi. «Și toate aceste lucruri li s-au întâmplat ca să ne slujească drept pilde și au fost scrise pentru învățătura noastră, peste care au venit

sfârșiturile veacurilor.» 1 Corinteni 10:11. «Lor le-a fost descoperit că nu pentru ei înșiși, ci pentru noi slujeau ei aceste lucruri, care acum v-au fost vestite de cei ce v-au propovăduit Evanghelia prin Duhul Sfânt trimis din cer și în care chiar îngerii doresc să privească.» 1 Petru 1:12....”

„Biblia și-a adunat și și-a legat laolaltă comorile pentru această ultimă generație. Toate marile evenimente și toate solemnele desfășurări ale istoriei Vechiului Testament au fost și se repetă în biserică în aceste ultime zile.” Selected Messages, cartea 3, 338, 339.

„Marile evenimente și solemnele desfășurări ale istoriei Vechiului Testament s-au repetat și se repetă în biserică în aceste zile de pe urmă”, astfel rezumă sora White înțelesul lui Pavel în aceste versete. În încercarea de a submina identificarea de către Pavel a Israelului antic ca ilustrare simbolică a istoriei Israelului literal, Satana a lansat două atacuri principale împotriva acestui principiu profetic. Primul, pe care l-am menționat deja, este afirmația că Pavel doar arăta că acele istorii reprezentau lecții morale. Acea învățătură falsă este un adevăr pe jumătate, iar un adevăr pe jumătate nu este deloc adevăr. Este adevărat că lecțiile morale care pot fi desprinse din istoria Israelului antic sunt spre folosul celor care trăiesc în zilele de pe urmă, dar când acest fapt este folosit pentru a nega că acele istorii sunt de asemenea o ilustrare a unor evenimente care se vor repeta, el devine un adevăr pe jumătate, menit să tăgăduiască adevărul.

„O binecuvântare sau un blestem stau acum înaintea poporului lui Dumnezeu — o binecuvântare, dacă ei ies din lume, sunt puși deoparte și umblă pe calea ascultării smerite; și un blestem, dacă se unesc cu cei idolatri, care calcă în picioare înaltele cerințe ale cerului. Păcatele și nelegiuirile lui Israel cel răzvrătit sunt consemnate, iar tabloul este pus înaintea noastră ca avertizare că, dacă imităm exemplul lor de fărădelege și ne depărtăm de Dumnezeu, vom cădea tot atât de sigur cum au căzut și ei. «Și toate aceste lucruri li s-au întâmplat ca pilde pentru noi și au fost scrise pentru învățătura noastră, peste care au venit sfârșiturile veacurilor.»” Testimonies, volumul 1, 609.

Un adevăr nu trebuie folosit pentru a nega un alt adevăr, căci atunci când se întâmplă aceasta, adevărul lui Dumnezeu este prefăcut în minciună.

„Un cuvânt al Mântuitorului nu trebuie făcut să nimicească un altul.” Tragedia veacurilor, 371.

Învățătura potrivit căreia istoria vechiului Israel reprezintă numai lecții morale este adesea folosită de teologii adventiști pentru a nimici Cuvântul profetic al lui Dumnezeu și este unul dintre acele semiadevăruri incluse în amestecul de basme pregătit spre a amăgi poporul lui Dumnezeu să primească o minciună, iar minciuna pe care o primesc este identificată în scrierile apostolului Pavel.

Celălalt atac principal împotriva principiului potrivit căruia istoria Israelului antic ilustrează istoria Israelului modern a fost născocit de iezuiți în cursul istoriei Contrareformei și constă în a admite ideea că istoria Israelului antic se repetă. Minciuna iezuită este că istoria se repetă în mod literal, nu în mod spiritual. Această minciună a fost născocită ca mijloc de a împiedica înțelegerea faptului că papa de la Roma este antihristul profeției biblice, căci această învățătură consimte la adevărul că există un antihrist în zilele din urmă, dar susține că antihristul este reprezentat de o putere literală,

nu de o putere spirituală. Atunci curva din Apocalipsa șaptesprezece, care are scris pe frunte „Taina, Babilonul cel mare”, ar fi o curvă care se ridică în țara literală a Babilonului, care astăzi este Irakul.

„Cei care ajung să fie confuzi în înțelegerea Cuvântului, care nu reușesc să vadă semnificația lui antihrist, se vor așeza cu siguranță de partea lui antihrist.” Kress Collection, 105.

Papa este o persoană literală, reprezentând o putere literală (Biserica Catolică), însă el și organizația sa au fost identificați în mod profetic prin Babilonul literal și pot fi identificați corect numai atunci când subiectul antihristului este prezentat ca împlinirea spirituală a unui exemplu literal. Pavel a arătat că Israelul literal ilustrează Israelul spiritual, dar aceasta nu era o nouă descoperire profetică pe care el o prezenta, căci înțelegerea sa se întemeia în general pe Vechiul Testament, și acolo își are fundamentul mărturia sa.

Așa zice Domnul, Împăratul lui Israel, și Răscumpărătorul lui, Domnul oștirilor: Eu sunt Cel dintâi și Eu sunt Cel de pe urmă; și în afară de Mine nu este Dumnezeu. Și cine, ca Mine, va chema, și va vesti aceasta, și o va pune în rânduială înaintea Mea, de când am așezat poporul cel de demult? Iar lucrurile care vin și care vor veni, să le arate lor. Nu vă temeți și nu vă înspăimântați: oare nu ți-am spus și nu ți-am vestit Eu aceasta din vremea aceea? Voi sunteți chiar martorii Mei. Este oare un Dumnezeu afară de Mine? Da, nu este alt Dumnezeu; nu cunosc niciunul. Isaia 44:6–8.

Trebuie să fim martorii lui Hristos, așa cum a fost Pavel, că Alfa și Omega a rânduit nu numai Israelul antic, ci tot poporul biblic din vechime ca simboluri pentru a arăta „lucrurile care vor veni” peste cei ce trăiesc în zilele de pe urmă. Pavel era un cunoscător desăvârșit al Vechiului Testament și a fost ridicat spre a fi veriga profetică de legătură între dispensațiunea Israelului literal și a celui spiritual. Scrierile lui au fost acelea care i-au călăuzit pe cei ce au înțeles sporirea cunoștinței la vremea sfârșitului, în 1798, și de asemenea în 1989.

Babilonul literal antic, vechii fii ai răsăritului, Egiptul antic, Grecia antică și vechiul imperiu medo-persan sunt simboluri ale puterilor spirituale de la sfârșitul lumii. Simbolurile antice sunt realitatea literală care precede și reprezintă realitatea spirituală care urmează. Pavel merge până acolo încât identifică faptul că Adamul literal îl simboliza pe Adamul spiritual (care este Hristos).

Și astfel este scris: Omul dintâi, Adam, a fost făcut un suflet viu; Adamul de pe urmă a fost făcut un duh dătător de viață. Totuși, nu întâi este ce este duhovnicesc, ci ceea ce este firesc; iar după aceea, ceea ce este duhovnicesc. Omul dintâi este din pământ, pământesc; omul al doilea este Domnul din cer. Cum este cel pământesc, așa sunt și cei pământești; și cum este Cel ceresc, așa sunt și cei cerești. Și după cum am purtat chipul celui pământesc, tot astfel vom purta și chipul Celui ceresc. 1 Corinteni 15:45–49.

Apoștol Pavle ovde iznosi neke veoma duboke pouke u vezi sa prvim i poslednjim Adamom, ali mi samo utvrđujemo načelo koje on veoma jasno postavlja u ovom odlomku, kada kaže: „nije najpre ono što je duhovno, nego ono što je telesno; a potom ono što je duhovno.“ Doslovno, koje Pavle ovde označava kao „telesno“, jeste prvo, a duhovno je poslednje. Doslovni Izrailj bio je prvi, i prirodan, a duhovni Izrailj dolazi „potom“.

Babilonul literal precede Babilonul spiritual. Următorul punct important subliniat în scrierile lui Pavel este momentul din istorie în care trebuie aplicată trecerea de la literal la spiritual. Este perioada crucii când este identificată schimbarea profetică de la literal la spiritual.

Căci toți sunteți fii ai lui Dumnezeu prin credința în Hristos Isus. Fiindcă toți câți ați fost botezați în Hristos v-ați îmbrăcat cu Hristos. Nu mai este nici iudeu, nici grec; nu mai este nici rob, nici liber; nu mai este parte bărbătească și parte femeiască; fiindcă toți sunteți una în Hristos Isus. Iar dacă voi sunteți ai lui Hristos, atunci sunteți sămânța lui Avraam, moștenitori potrivit făgăduinței. Galateni 3:26–29.

Ntabwo ibyo uburenganzira bwawe bw'ubutware bw'amavuko bwaba ari byo, kuko igihe wemeye Kristo, icyo gihe uba uhindutse urubyaro rwa Aburahamu. Ntabwo uri Isirayeli ya nyakuri ku mubiri; uri Isirayeli yo mu mwuka. Ihinduka riva ku ya nyakuri ku mubiri rijya ku yo mu mwuka ryabereye ku musaraba. Pawulo agabanya abantu mu byiciro bibiri. Buri cyiciro gifite isezerano ryacyo, kandi buri cyiciro ni urubyaro rwa Aburahamu. Buri cyiciro gifite umugi uhagarariye umuryango wacyo n'isezerano ryacyo. Buri wese aba ari umuhungu wa Adamu wa nyakuri ku mubiri cyangwa wa Adamu wo mu mwuka.

Căci este scris că Avraam a avut doi fii, unul din roabă, iar celălalt din femeia liberă. Dar cel ce era din roabă s-a născut potrivit cărnii, iar cel din femeia liberă, prin făgăduință. Aceste lucruri sunt o alegorie; căci acestea sunt cele două legăminte: unul de la muntele Sinai, care naște pentru robie, și acesta este Agar. Fiindcă Agar este muntele Sinai din Arabia și corespunde Ierusalimului de acum, care este în robie împreună cu copiii ei. Dar Ierusalimul de sus este liber, și el este mama noastră a tuturor. Căci este scris: „Bucură-te, steapo, tu care nu naști; izbucnește și strigă, tu care nu ești în durerile nașterii; căci cea părăsită are mult mai mulți copii decât cea care are bărbat.” Iar noi, fraților, asemenea lui Isaac, suntem copii ai făgăduinței. Dar, așa cum atunci cel născut potrivit cărnii îl prigonea pe cel născut potrivit Duhului, tot așa este și acum. Totuși, ce spune Scriptura? „Izgonește pe roabă și pe fiul ei; căci fiul roabei nu va fi moștenitor împreună cu fiul femeii libere.” Așadar, fraților, noi nu suntem copii ai roabei, ci ai femeii libere. Galateni 4:22–30.

În perioada crucii, realitățile literale ale vechimii au devenit simboluri ale spiritualului modern. Apostolul Pavel a clarificat aceste adevăruri profetice esențiale, care i-au permis lui William Miller să stabilească cadrul celor două puteri pustiitoare, pe care și-a întemeiat toate concluziile sale profetice. Aceeași lucrare împlinită de apostolul Pavel este aceea care identifică cele trei puteri pustiitoare ce constituie cadrul pentru toate concluziile profetice ale Future for America.

Cadrul înțelegerii lui Miller cu privire la sporirea cunoștinței, reprezentată de viziunea râului Ulai din capitolele șapte, opt și nouă, se întemeia pe descoperirea sa că „necurmatul” din cartea lui Daniel reprezenta Roma păgână. El a făcut această descoperire în a doua epistolă a lui Pavel către Tesaloniceni. Această înțelegere este adevărul principal identificat în legătură cu „minciuna” profetică, care face ca o lucrare puternică de amăgire să vină asupra adventiștilor de ziua a șaptea în zilele din urmă.

Vom continua studiul nostru asupra creșterii cunoștinței, reprezentate de viziunea râului Ulai, în articolul următor, analizând ceea ce Miller a recunoscut în epistola lui Pavel.

„Cel ce vede dincolo de aparențe, care citește inimile tuturor oamenilor, spune despre aceia care au avut mare lumină: «Ei nu sunt întristați și uimiți din pricina stării lor morale și spirituale.» Da, ei și-au ales propriile căi, și sufletul lor își găsește plăcerea în urâciunile lor. „Și Eu voi alege amăgirile lor și voi aduce asupra lor lucrurile de care se tem; pentru că, atunci când am chemat, nimeni n-a răspuns; când am vorbit, n-au ascultat, ci au făcut ce este rău înaintea ochilor Mei și au ales ceea ce nu-Mi era plăcut.” „Dumnezeu le trimite o lucrare de rățăcire, ca să creadă o minciună”, pentru că „n-au primit dragostea adevărului, ca să fie mântuiți”, „ci au găsit plăcere în nelegiuire.” Isaia 66:3, 4; 2 Tesaloniceni 2:11, 10, 12.

„Cerescul Învățător a întrebat: «Ce amăgire mai puternică poate înșela mintea decât pretenția că zidiți pe temelii drepte și că Dumnezeu primește lucrările voastre, când, în realitate, înfăptuiți multe lucruri după politica lumescă și păcătuiți împotriva lui Iehova? O, este o mare înșelăciune, o amăgire fascinantă, care pune stăpânire pe minți atunci când oamenii care au cunoscut odinioară adevărul confundă forma evlaviei cu spiritul și puterea ei; când își închipuie că sunt bogați, că s-au îmbogățit și că nu duc lipsă de nimic, în timp ce, în realitate, duc lipsă de toate.»” Testimonies, volumul 8, 249, 250.